

MAGYAR KÜRIR.

Nr. 40.

Indult Bétsből, Pénteken, Május' 20-dikán, 1831.

B é t s.

Ó Ts. K. Felsége méltóztatott Nagy Méltos. Kopácsy Jó'sef Veszprémi Megyés Püspök, Ts. K. belső titkos Tanácsos Ó Excellentiájának, a' Magyar Királyné Udvari Cancelláriusának tulajdon kérésére kegyelmesen megengedni, hogy a' Magyar Kir. Hétszemélyes Táblánál eddig viselt Táblabírói hivatalát letehesse, egyszersmind pedig kegyelmesen megparantsolni, hogy Ó Excellentiájának a' törvények kiszolgáltatásában kimutatott példás szolgálataért az Ó Ts. K. Felsége különös kegyelmes tetszése kijelentessék.

Ó Ts. K. Felsége méltóztatott Fő Tiszt. Kratoquila István Posonyi Káptalanbeli Kánonok Urat; a' Rátzkevi Szigetében lévő Sz. Pantaleoni Tit. Apátursággal kegyelmesen megtisztelni.

F r a n t z i a O r s z á g.

A' Julius-Rendnek kinevezett vitézei Maj. 6-kán nagy gyűlést tartottak. Itt elsőben az azelőtti napon választott Bureau (melly az Elölülöböl, Vice Elölülöböl, titoknokból és 10 más tagokból áll) megerősítetett; azután az Elölülő fel állván előterjeszté a' társaságnak, hogy a' gyűlésnek mi a' tzeljati. i. hogy eldöntse valjon a' Nemzeti megjutalmaztatásnak lehet e' általváltozni királyi kegyelem-

m é? továbbá, valjon az esküvést, mellyet egy Kir. rendelés kíván, de a' törvény nem parantsol, le kell e' tenni vagy sem? — Elkör felolvasta a' titoknok az Ujságleveleknek erről a' tárgyról írott minden tzikkelyeit, mint tükörét a' köz vélekedésnek. Azután javallatképpen feltették a' gyűlésnek, azt a' Végzést, mellyet a' Bureau készített, ezen szavakkal: „Megfontolván, hogy esküvést kívánni Frantzia Országban tsupán törvénynél fogva lehet: — hogy az 1830 Dec. 15-iki törvény, melly a' Julius-rendet behozta, (mint nemzeti jutalmat azoknak, kik magokat a' Juliusi ditsőséges revolutioban érdemesítették) semmi esküvést nem parantsol tzikkelyeiben; — hogy ha az Igazgatószéknek jusát esmerné az ember, az 1830 Dec. 15-diki törvénynek kivüle más valami feltételnek kiszabására, az éppen annyit tene mint just engedni neki ama törvénynek önkényes módosítására, s annál fogva az érdemlett rendjelnek megtagadására vagy új kiosztására; — hogy a' Király, mint Répviselője a' Nemzetnek, a' kinevezett vitézeknek a' keresztet által adhatja, kik akkor azt az ő kezéből vennék, de arra nints hatalma, hogy azt a' maga nevében adja; — hogy ezek a' szavak: „A' Király adta“ (mellyeket a' Ministerium a' kiosztani való keresztelkre reá metszett) megváltoztatnák a' jutalomnak minémüséget, és ez által

az megszűnnék Nemzeti megjutalmazás lenni, és királyi kegyelemmé változnék; — hogy azok a' tettek, mellyekért a' rendtízm felállítatott, régibbek magánál a' Király igazgatása lételénél; — hogy azon egyetlen egy esküvés, mellyet ebben az esetben kívánni lehetne, a' hívségnek fogadása volna azok mellett a' Principiumok mellett, mellyek a' fegyverfogást (Juliusban) okozták és a' Nemzeti megjutalmaztatást gyümölszözték: ezen okoknál fogva kötelezik magokat a' tanátskozáshoz jelenlévő tagok, hogy ők az esküvést, mellynek kiszabását törvénytelennek tartják, le nem teszik; annak felette kötelezik magokat arra is, hogy a' rendtízmjét, mindjárt utánna a' Gyűléstől végzendő határozásnak, felvegyék és viseljék úgy a' mint azt a' (Követek Házabéli) Biztonságtól adott mustra szerént (fekete pántlikán) megsínáltatták.“ — Ez utóbbi tikkely egy akarattal félre vettetett; a' pántlika színére semmi különös betset helyhetni nem lehet, annál fogva a' kéket, mellyet az Igazgatószék akar, el kell fogadni. Midőn a' másik tikkely felett, melly az esküvést érdekl, éppen voksra akarna menni a' dolog, fell áll egy polgár (Decrombis Ur) kinek meljét a' Bastille-rend ékesíté, és monda: „Polgárok! Nekem szerentsém volt a' Bastille ostromlását és lerontását segíteni, 's ennek a' nevezetes történetnek emlekezetére állított rendtízmjét megkapni; de tölem soha más esküvést nem kívántak, mint a' harmadik Statushoz az az a' néphez való hívség-re“ (Nagy tetszés.) — Decrombis Ur nagy tapsolás és brávo-kiáltás között a' Bureau tagjai közzé felvétetik. Azután ama tikkely, melly az esküvésnek kívánását törvénytelennek esméri, egy akarattal elfogadtatott; mint szintén az is, melly ezt a' felírást „a' Király

adta“ törvénytelennek végzi. — Utoljára jelenté az Elölülő, hogy a' jelenlévőknek a' kék pántlikát 1789 nek és 1830-nak Vitézze Decrombis Ur fogja kiosztani.

A' Seine megyei Esküdtek széke előtt Párisban Máj. 6 kán lefolyt a' „Figaró“ kiadójának Roqueplan Urnak pere, kit a' Kir. Fő Prokurator azal vádolt, hogy a' Király személyét és a' Királyi Familia tagjait megsértette Ujságlevelének egy tikkelyében, mellyet ez alatt a' tízm alatt: „A' Követek házának rajzolatja, Quasi-Királyi Ülés“ kiadott. Első kérdése az Elölülőnek hozzá e' volt: „Mitsoda rendtímet hord az Ur a' gomblyukban? Roqueplan: A' Juliusi rendtímet. Elölülő: Letette e' az Ur a' Máj. 2-ki Kir. rendelésben kiszabott esküvést? Roqueplan: Nem. Azt hiszem jussom van hordani, minthogy a' Betsület rendnél is az a' szokás, hogy a' piros pántlikát mindjárt felveszi a' kinevezett vitéz. Letenni való esküvést a' Követek házában nem végzett. — Ekkor megszóllalt Prokátora is Dupont Ur, és hatalmasan oltalmazta a' Juliusi férjfiaknak jussát a' Nemzeti megjutalmaztatás gyanánt nékiak adott keresztnek hordására. Persil Ur a' Kir. Prokurator halgatott. — Az ítélőszék félőrai tanátskozás után Roqueplan Urat a' vádalól felmentette.

Máj. 5-dikén, Napoleon halála napján nagy sokaság gyűlt Párisban fel a' Vendome-piaztira az Oszlophoz, — mellyre a' mint tudva van, Napoleon értz képét (most tsinálják) újra fel fogják tenni — és ott, ellent nem állván a' zápor esső, az oszlop alja tziifráit és sassait ró'sa és viola koszorúkkal ékesítette. Rendetlenség nem esett; és az örkatonák, kik a' rostélyon belől állottak, magok szedték el és rakosgatták fel a' nékiak oda nyújtott virág bokkrétákat.

A' Moniteur Máj. 8-káról: jelentí: „A' hadi Minister (Marsal Soult) egy rendelést hozott, melly bizonyosan az egész országnak és tábornak tetszését megnyeri. Megparantsolta t. i. hogy a' lovas regimentek két egész hónapig hadi marsokat járjanak tábori módon felkészülve, az első hónapban tsak Eskadronokban, a' másodikban pedig regimentekben; és magokat nem tsak minden kifejlésekben gyakorolják, mellyek a' hadirendbe való kiállást, a' homlok változtatást és deployirozást illetik, hanem néhanéha útközben hartzot is próbálnak, kint a' szabad ég alatt táborot ütnek, elősereget vetnek, kémlelni tanulnak, szaguldozó öröket küldenek ki 's a' t. Ezek által a' hadi marsok vagy sétálások által a' lovasok katonásabb viseletet nyernek, a' fordulásokba jobban bele tanulnak, a' mozgásokba nagyobb egység és erő jő, a' lovak megkeményednek és a' megszokott nyereg nem töri fel hátokat, a' mi néha a' háborúban a' lovasság meggyengülésének nagy oka 's a' t. Ilyen gyakorlások jövendőben kétszer esnek minden esztendőben.“

Páris Máj. 11-dikén. Bizonyosnak beszélik, hogy a' Király az Országnak minden részeit bé akarja útazni, hogy a' lakosoknak szükségeit és kívánságait személyesen láthassa és esmérhesse. Most elsőben Normandiának Megyéit fogja Ő Felsege a' Seine mentében megnézni, és Rouen, Havre 's talán Cherbourg városában is mulatni. A' megindulásnak napja, hihetően a' Nemzeti-gárdának megmustrálása után (a' mi Máj. 15-kére vagy határozva) néhány napokkal fog történni. Azok között, kik a' Királyt kísérfi fogják, a' Hadi és tengeri Ministert említik.

Chateaubriand Ur Máj. 8 kán elment Párisból ki, Svájtz Országba, hól talán rendes lakását fogja venni.

A' Juliusi revolutioval nem tud megbókelni.

Bordeaux-ban mintegy két száz ember sejszékkel felkészülve kiment a' városból egyik külső városba az ott lévő deszkametszőbe, mellyet gőz-erőmív hajt, 's ezt a' gőzmozgoványt izre porrá törte, azon való bőszzújában, hogy az e' féle mivek sok száz szegény munkás embernek elveszik a' kenyercét. A' Nemzeti gárda a' békételeket ezen épületből ugyan elszélesztette, de ismét két hasonló készületű deszkametszőbe mentek ugyan azzal a' feltétellel, hogy azoknak gőz-erőmíveit öszvetörjék, de ez úttal megelégedtek a' fenyegetődéssel. Más helyeken is, nevezetesen Fort-Louisban felzúdult nép, 's a' gőzhajókat öszve akarta törni; de a' miben a' felsőség rendelései 's a' gárdák és katonaság nekik ellentállottak.

N a g y B r i t a n n i a .

London Máj. 9-kén. A' Király Máj. 5-kén véletlen rosszzúl lett, a' honnan el kellett maradni az Udvarlásnak, mellyet a' Fő város bírái Ő Fgenek tenni akartak, hogy meghívják a' Londoni Polgárság nevében ebédre a' Guildhallba Máj. 20-kára. — A' Courier 7-dikről erre nézve így ír: „Olvasóink gyönyörűséggel fogják érteni, hogy derék Monarchának egészsége átalljában véve jó, és ellent nem állván az a' kis változás, melly tegnapelőtt érte a' Fő Város Polgárjait, szándéka volt 20 dikben meglátogatni. De azután meggondolván, hogy abban az esetben tsak hamar utánna úgy is megfogja látogatni a' fő várost a' Londoni új hidnak megnyitáskor, jobbnak vélte a' két látogatást egyszerre ejteni meg.“

A' Választások még eddig a' Reform barátinak nagy meglegedésre ütnek

ki. A' már tudva lévő 580 választott Képviselők között 212 mellett, és 168 vagyon ellene a' reformnak. A' nép, sok helyeken, hol a' reform ellenségi győztek, lármásan jelenti békételenséget, p. o. Edinburgban. A' Választás jussa ott a' régi Systema szerint a' Várositanás kezében vagyon, és az Edinburgi Senatorok Dundas Urat eleibe tettek Jeffrey Urnak (Skotziai Lord-Ugyésznek) a' reform barátjának. A' néptűsös lármával és piszszuegetéssel köszöntötte Dundas Urat, és a' Senatorok ablakait kövekkel behajigálta. Katonáságnak kellett kiállani a' tsendességnak helyre állítására. — Hasonló történt Plymouthban, hol a' Városi tanács Cockburn Urat választotta Követté és Kapitán Elliot Urat a' reform barátját elmellőzte. A' lakosok rajta annyira felzúdultak, hogy Cockburn Ur, kit az emkerek az útszákon lestek, katonasággal kísértetné magát a' Választóhelyről házához, és onnét titkon szökne el a' szomszéd faluba. Ellenben Kapitán Elliot Urat borostyánnal felkoszorúzott kotsiban meghordozták a' Város útszáin, és midőn elmenne musika szóval kísérték ki a' városból.

L e n g y e l O r s z á g.

Az Országházi Máj. 5-kén elegy Ülést tartottak. A' külső Minister Gróf Malachowski, mint Szydloveci követ, az Országos Kóvetek között foglalt helyet; és a' Ministeri padon tsak maga ült Statustanátsos Vielopolski Ur. A' tanátskozásnak tárgya Litvánianak, Szamogitiának 's a' többi régi lengyel tartományoknak segítéséről szóló törvényjavallat vala. De minekelőtte a' Vítatások megnyittatnának, Jasinski Ur figyelmezteté a' házakat arra a' külömbözésre, melly a' Ministerek véle-

kedéseiben a' Kóvetek házának Máj. 2-diki Ülésében kitetszett, és tudakozta egyszersmind Vielopolski Urtól mitsoda rendszabásokat tett az Igazgatószék, hogy jövendőben minden ilyen egyeneltenséget eltávoztasson? — Vielopolski Ur felelt, hogy hajdani külső Minister Gróf Malachowski az Igazgatószéktől elbhotsáttatását kéri; más felől ő és a' Belső Minister előterjesztéseket nyújtottak fel az Igazgatószékhez, de választ reá még nem kaptak; mivel az Igazgatószék nem tellyes számú; nevezetesen két tagjai Morawski és Lelevel Urak nintsenek itthon Varsóban, és egy másik tagja az Igazgatószéknek Niemojovski Vintze Ur, a' Belső Ministernek Niemojovski B. Urnak, mint testvérjének ügyében nem akar bíró lenni. Ekkor a' Marsal (a' Kóvetek Házának előlölője) jelenté, hogy a' mi Lelevel Urat illeti, ki a' feljebbi napokban a' Litvániából jött polgárokkal kiment a' táborba a' Generalissimusnak főhadiszállására, ő már ismét visszatért és itthon van. — Dembovski Ur tsudálkozik rajta, hogy Statustanátsos Vielopolski, Gróf Malachowski Urat, hajdani külső Minister névvel emlité, holott resignatioját az Igazgatószék még eddig el nem fogadta; ha pedig elfogadta, még tsudálatosabb, hogy az Igazgatószék így akarja a' szükséges egységet a' Ministerek között megszerzeni, holott éppen Gróf Malachowski az, kinek gondolkozása az Országháziával megegyez; következésképpen az Országgyűlés egészen más elégtételt vár az Igazgatószéktől. — Svidzinski Ur sürgeti az egységnek (a' Ministerek között) mulhatatlan szükséges voltát; mindazáltal azt hiszi, hogy annak a' külömbözésnek, melly egyfelől a' belső Minister és a' Finantz Minister között, másfelől Statustanátsos Vielopolski és a' külső

Minister között észrevételett, igaz és helyes megítélésére tekintetbe kell venni azokat a környüállásokat, mellyek azt megelőzték. T. i. minékutánna nyilván meg volt mondva a Litvanusoknak Felírására adott válaszbán, hogy nékik az Országgyűlés törvényt szabni és vetni nyakokba nem akar; az Igazgatószék magát minden Végzésiben szorosán ehez a Principiumhoz tartotta; és elvégezte magában, hogy annak mellette maradjon ama két törvényjavallatokban is, mellyek közzül egyiket az Orosz Uraság alól kiszabaduló tartományokba bevijendő Répviseletnek módjáról, másikat a nékik adandó segítségről az Országgyűlésnek felteve. Azonközben a Belső Minister és a Finantz Minister ketten rajta voltak, hogy az Igazgatószéket ama Principiumtól elhajtsák és nyilván kimutatták miképpen gondolkozzanak, midőn a Máj. 2-iki Ülésben ez utóbbi törvényjavallatnak szavaiban a Volovski Ur által feltezt változtatást sürgették, mellynek értelme az Országgyűléstől kimondott Principiummal egészen ellenkezett. A külső Minister és Statustanátsos Wielopolski megmaradtak a már egyszer kimondott és felvett Principium mellett. Ebben állott az egész külömbözés; s hogy ennek következésében Gróf Malachovski finom érzésből (elakarván vele törölni a Ministerek közt uralkodni látszó egyenetlenséget) resignált, azt megfoghatja; de azt nem foghatja meg, hogy miért nem resignált a Belső Minister és a Finantz Minister is. — Ezeknek a hozzászan folyt vitatásoknak közepette, levél érkezett az Igazgatószéktől, mellyben az Országházi tudósítottak, hogy az Igazgatószék megtette a szükséges rendelkezéseket, hogy ezentúl a Ministerek között olyan külömbözés, mint a millyen Máj. 2-ikán történt, ne esék.

Ez a közlés véget vetett a további mellesleges vitatásoknak, és ekkor elkezdődött a tanátskozás a Litvaniát, Volhyniát s a t. érdeklő törvényjavallat felett, melly is végre tsaknem egy ákorattal a következő formában elfogadtatott; és törvénynyé tételett: „A Szenátoroknak és Országos Követeknek Háza, a Nemzeti Igazgatószéknek javallatjából, az Országgyűlési Biztosság vélekedésének meghallása után — megfontolván, hogy a Lengyel Orzági Nemzeti felkelésnek és testvéreinknek az Orosz Uraság alól való kiszabadítására kijelentett készségünknek következésében, Sámogitiában, Litvaniában, Volhyniában, Podoliában és Ukrianiában már kiütött az Insurrectio; hogy ez a kiütött felkelés naponként tovább terjed és annál fogva részünkről segítséget kíván, és szükséges gondoskodást az Insurrectio terjedése akadályjainak elhárításáról és megbüntetéséről mindazoknak, valakik a Lengyel földet újra az Orosz hatalom alá téríteni törekednének; végezték és végezik a mi következik: 1. Tzikk. Minden része a hajdani Lengyel Királyságnak és az azzal valaha egyesítve lévő fejedelemségeknek és földeknek, ha felkölt és magát az Ország Insurrectiojához kaptsolja, újra vissza jö az Orzághoz, mint volt a megosztás előtt, és vissza jut megavullhatatlan jussaihoz. Megigértetik neki és minden lakosainak minden lehetséges segítség és oltalom, valamint a részvétel is az Országos tanátskozásokban és azokban a Tractatusokban, mellyekkel a mostani Királyságnak részei birnak. 2. Tzikk. Mindenütt valahol ezeknek a földeknek lakosi felkelnek, hogy magokról az Orosz Uraságot lerázzák, minden ott lakos a ki a felkelésnek kárára tselekszik vagy a tartományt az Orosz hatalom alá vissza hajtani igyeckszik, Hazaáruló gyanánt tekintessék, hádiszék eleibe állítottassék és

megbüntettségk. 5. Tzikk. E' jelen Végzésnek végre hajtása a' Nemzeti Igazgatóságokra, és a' Generalissimusra — kit kit a' mennyiben illet — bízattatik.“ —

Varsó Máj. 9-kén. Hivatalos tudósítások a' táborból még nem jöttek. Annyit azonban már tudunk, hogy Máj. 4-kén dél tájban a' tábornak jobb szárnyánál, Kalusczyn városán túl, egy reánk nézve kedvező kimenetelű csata történt. 6-ikban Seregeink több pontokon recognosciroztak. — Sokan kik a' dologhoz értenek abban a' vélekedésben vagynak, hogy Feldmarsal Diebits, mint az előtt Kuflevnél akarta jobb szárnyunkat oldalról békeríteni, úgy most Kamienczyk és Radzymin táján a' bal szárnyat altarná elkeríteni és megtámadni. — Az Országnak éjszaki határán Chorzellenből kiveretettek az Oroszok, és az Omulev vizének inenső partján ellenség többé nints. — Mihály Nagy Hertzeg Lomzából elment és főhadi szállását Suwalki baltette, honnét Samogitia felé (hol az Insurrectio nagyon erőt vett) útban van a' testőrző seregekkel.

A' Fő Város Kormányozója hirdeti, hogy Cichocki Rafaelre (Lengyel földes Urra) mint az Oroszokattitkon segítő és a' Lengyel tábor mozdulásairól tudósító árulóra kimondott halálos büntetésnek végrehajtása, mellynek 6-ikban kellett volna megessni, az Igazgatóságoknak parantsolatjából, további rendelésig elhalasztatott.

A' Belső Minister és Statustanátsos Vielopolski az Igazgatóságokhoz resignatioikat beadták.

O r o s z O r s z á g.

A' Rigai Ujság April. 28-káról, a' következő töredék tudósításokat közli Litvániából az Insurgensek és Oroszok közt folyó csatázásokról: „Az a' se-

regtsapat, melly a' Keletitenger-körületnek kormányozója, General Báro Pahlen alatt Elleinél fekszik, Apr. 25 kán az Insurgenseket a' szomszéd erdőből kiverte és őket megszalasztotta. A' Mitau határszélénél Kalven mellett az Insurgensek nagy csoportban össze gyűlve megtámadták az Orosz elő-öröket, de néhány ágyúlövés csak hamar megfutamtatták őket. A' Kozákok utánok eredvén közzülök 20-at elfogtak; azonkívül 70-en az Insurgensek közzül elestek. — Apr. 24 kén tovább menvén General Pahlen Janisek faluját elfoglalta. Az ellenség ezt a' falut, a' mint a' lakosok beszéltek, fel akarta gyűjtani és égetni, de a' gyorsan üldöző kozákok nem engedtek arra néki időt. — General Renekampff Polangemből jelenti, hogy ő 20-ikban éjjel Dorbian faluból az Insurgenseket kinyomta, egy hat fontos (golyóbisú) vas-ágyúkat elvette, és 3 vezért, 2 Papot és 51 embert közzülök elfogott. — Főerdömester Manteufel jelenti, hogy ő April. 22-kén Schoden faluját az Insurgensektől elvette, 50-et közzülök megölt, és mintegy 40-et elfogott; és ezen Expeditionnak szerentsés végzése után elébbi helyére visszatért. Részünkről a' veszteség mind ezen csatákban, igen tsekély volt.“ —

Vilna April. 18-kán. Városunk jó formán el van vágva minden oldalról a' közöszüléstől, és csak nem ostrom alatt vagyunk. Az Insurgensek minden felől környűlvettek; hanem jönnek a' Seregek nekünk is segítségünkre több helyekről és reménylünk, hogy rövid napok alatt az egész környék megtisztittatik a' pártos csapatoktól.

Két Szitziliai Királyság.

Nápoly April. 29 dikén. A' hivatalos Ujság (Giornale del regno delle due Sicilie) jelenti: „Urunk Ó Fge a'

Király elvégezte magában, hogy Országának némelly tartományait meglátogassa, hogy parantsolatának végrehajtásáról személyesen meggyőződjen, és népének szükségeit közlőül lássa és esmérje; mivel Ő megemlékezik szent fogadásáról, hogy a' Mindenhatótól reá bízott jóltevő hatalmat, kezében hasztalan hevertetni nem akarja. Ez a' látogatás pusztá atyai látogatás leszen, minden külső Királyi pompa nélkül. A' tserfa, melly alatt Szent Lajos, jobbágyainak ügyét kihalgatni és az igazságot kiszolgáltatni szokta; IV Henriknek az a' kívánsága, hogy minden parasztnak Vasárnap és innepnapokon tyúk főjön a' fazékában; az adóknak leszállítása, a' mivel XII Lajos a' „Nép Atyja“ nevet magának megszerzette — ezek azok a' dicső példák, mellyeket Királyunknak ifjú szíve Őseinek históriájában magának felkeresett, és követni kíván. — Ő Fge a' Király nem enged meg ezalkalmatossággal semmi pompát, innepet, vagy költekezést a' kösségeknak; sem azt meg nem engedi, hogy a' tartományoknak kormánytisztjei Eleibe jöjjenek. Szállva a' Király a' kormánytiszttek házaiban leszen, vagy a' Város- és falu-házánál, 's szükség idejében a' Püspököknél vagy Klastromokban. Asztaláról kísérői gondoskodnak; a' Postáknak meg van hagyva, hogy tsak 3 kotsira tartsanak készen lovakat. —

E l e g y e s D o l g o k .

Kis Asia szélén földrengés kezdi a' kocsikat rettegetni. Szmyrnában Mártz. 28-dikától kezdve 31-dikéig több ízben tapasztaltott a' földnek rázkódása; 28-dikán estveli 7 óra után az első fellökődő mozgás nem volt tartós, külömben igen veszedelmes lett volna; a' második

8 óra után már erősebb volt de hullámosingadozású; a' harmadik éjjeli 5 óra tájon kezdődött 's 20 másod pertzig tartott, melly igen sok kárt tett, mert lette sok ház megrepedett, és ha még tovább tartott volna most az egész város omladékban feküdnék. Ezen-harmadszori földrázkódást az állatok egynehány szempillantással előre megérztették, 's fellemeket ordítással, bögéssel, visító sikoltással, a' lovak pedig a' földnek dombolásával 's kapálódzással jelentették, valamint azzal is, hogy elszabadulni törekedtek. A' kikötőben álló tengeri hajók olyan kemény ütődésekkel hányódtak felfelé, mint midőn fenekek kösziklához tsapódván hajótörést szenvednek. Az egész várost rettegető szorongattatás fogta el. A' hajókon lévők vették észre, hogy a' kikötőben a' tenger feneke egynehány nap olta mozgásban van.

M a g y a r O r s z á g .

E' folyó évi Május hónap 9-dikén szélütésben meghalt életének 51 esztendejében jeles hazánkfia TT. Réthei Róth Jó'sef Úr több T. N. Vgyék' Tábla Bírása, az országos kiküldöttség' egyik jeles tagja, Méltós. Nagy-Károlyi Gróf Károlyi Nemzetség' jusainak Igazgatója, özvegyének, magzatának, barátinak, 's tisztelőinek méltó keservére. Hideg tetemei Máj. 10-ikén délutáni 6 órakor takarítottak el.

Füssön Tek. Ns. Komárom Vármegyében lévő Praedialis Helységben April. 27-ikén tartott Méltóságos és Fő Tisztelendő Kovács Tamás Szent-Benedek Fő Apátja és a' Nemes Praedialis Füssi Szék örökös Fő Ispányának 's Colatorának előlülése alatt ezen Nemes Praedialis Széknek Tiszt-újító gyülekezete, melly alkalmatossággal választottak: —

Al-Ispánynak: Ts. Ghyczi, Assa és Ablancz-Kürthi Ghyczy Rafael Úr, több T. N. Vgyék Tábla Bírája; Fő Jegyzőnek: T. Zánthó Mihály Úr, a' Ns. Széknék 's T. N. Győr Vgye' Táblabírája, nemkülömben Sz. Kir. Győr városa Tanácsosa; Al Jegyzőnek Nztes Mendel István Úr a' Széknék Tábla Bírája, és Sz. Kir. Győr városa Al-Ügyviselője; Ügyviselőnek: Nztes Pázmán 'Sigmund Úr; Szolga Bíróknak: Ntes Rajdatsy Pál Úr, a' Ns. Széknék Tábla Bírája és T. N. Romárom Vgye Esküttlje; Esküttlnek: Nemzetes Kováts Márton Úr, a' Ns. Széknék Tábla Bírája és T. N. Győr Vgye' Esküttlje; helybéli Esküttlnek és Perceptornak: tovább is Vayas Vatai Orbán István Füssi Közbirtokos kinevezetvé, Hivatalában megerősítetett: ugyan ezen alkalmatossággal Ő Méltósága a' Fő Ispány Úr által Tábla-Bírói ranggal számos Méltos. és Titus Hazafiak megkülömböztettek.

A' Nemzeti Körszín (amfi teátrum), melly Pesten a' Hatvani útsza kapun kívül a' Mélt. Bárá Podmaniczky Nemzetség' úgy nevezett Beleznay kertjében, a' szabad ég alatt, minden kitelhető szorgalommal, díszszel és költséggel, illő tsinos ízléssel állítatott fel, mellynek 14 lózsái, legalább száz személyre való zárt székei, földszinti és 2 ik helyei, 's emeletje legalább 3000 nézőknek bőv helyet adnak, a' folyó esztendő és hónap 12 ikén Zrínyi, vagy is Szigetvára ostromlása 's bévetele tzmű nemzeti vitézi Játékkal nyitattott ki, esbenne a' nyári hónapok alatt, az alapos törvények által rendbeszedett, az ország' több részeiből öszeválogatott Tagokból álló Társaság minden hónapban hat vi-

tézi 's más tündéres Játékokkal fogja gyönyörködtetni az ön Nemzetiségét be-tsülő Tettes Közönséget.

Jelentés az Auróra' folytatásáról.

Több, részint levél — részint szóbeli kérdések intéztetvé hozzám az Auróra iránt, szerentsém vagyok a' tisztelt közönségnek jelenteni, hogy az általam folytatatni fog, 's az 1852 díkve szolgálendő kötet Pesti Augustusi vásárig okvetetlen megjelenik; négyrészmetszettel, Trattner - Károlyi István' könyv-műhelyében nyomtatva.

A' munkának tartalma olly neműleszen mint eddig, szerkeztetési principumai (nemelly tsekélyebb tekinteteket kivéve) ugyan azok maradnak, melly szerint ditsó emlékezetű alapítója, Kisfaludy Károly, tíz éviglen szerkeztette volt. Íróji — értem a' jelesbeket — szinte azok lesznek, kiknek munkájiktól az eddigleni kötetek fényeket vettek. —

Hazafiúi bizodalommal szállítom fel ezennel magyar 's erdély-orzágnak egyéb íróit is, kik a' szép literaturai pályán munkálnak, méltóztassanak ez ügyet melly a' nemzeté — nem enyém — dolgozásaikkal elősegélni.

Pest, Aprilisban, 1851. Bajza.

A' pénz folyamat Május' 19-dikén;

	közép ár:
A' Státus' 5p. Centes Obligátzióji	85 5/16
Az 1820-béli sorsosok,	157 5/16
Az 1821-béli hasonlók,	116 4/5
Bétsvárosa 2 1/2 p. Centes Bankó Obligátzióji, — — for. keltek, mind Conv.	
A' Bank-Aktziák keltek 1054 5/4 for. ton. Conv. Pénzben.	

Szerkesztető és Kiadó Márton Jós ef, Professor. (Landstrasse Nro 318.)

Nyomatató: Nemes Haykul Antal. (Obere Bäcker-Strasse Nro 755.)